

§ 15 ods. 1 písm. h) zákona

Otázka (člen MO SRZ Drahovce):

Touto cestou si Vás dovoľujem požiadať o zaslanie stanoviska k výkladu ustanovenia § 15 ods. 1 písm. h) zákona č. 216/2018 Z. z. o rybárstve, podľa ktorého sa zakazuje vyhradzovať si akýmkoľvek spôsobom miesto lovu a na tento účel zriaďovať na pozemkoch, ktorého sú súčasťou rybárskeho revíru podľa § 3 ods. 6 zákona, akékoľvek prístrešky, dočasné stavby alebo mobilné zariadenia.

Svoju žiadosť odôvodňujem nasledovne:

Som členom SRZ – Miestnej organizácie SRZ Drahovce. Pri zakúpení povolenia na rybolov na rok 2019 mi zo strany prítomných členov výboru MO SRZ Drahovce bolo oznámené, že v zmysle zákona č. 216/2018 Z. z. o rybárstve, ako aj miestneho rybárskeho poriadku platného od 1.1.2019 je zakázané, aby som na ryby chodieval s obytným príviesom.

Podľa môjho názoru výklad ustanovenia § 15 ods. 1 písm. h) zákona, ktoré ustanovenie bolo prevzaté i do miestneho rybárskeho poriadku MO SRZ Drahovce, prezentovaný členmi výboru ako úplný zákaz používania osobných príviesov – karavanov pri výkone rybárskeho práva nie je správny a je v rozpore so znením citovaného ustanovenia, ako aj zmyslov úpravy.

Odpoveď:

Ako sme sa aj pri iných komentároch k ustanoveniam zákona o rybárstve a jeho vykonávacích predpisov opakovane vyjadrili, aj pri interpretácii ustanovenia § 15 ods. 1 písm. h) zákona je potrebné použiť výklad tak jazykový (gramatický), logický, ako aj systematický.

Význam uvedeného ustanovenia nepochybne spočíva v zákaze vyhradzovať si miesto lovu. Podľa § 2 ods. 2 písm. t) zákona sa za miesto lovu považuje miesto v rybárskom revíri alebo mimo rybárskeho revíru, z ktorého loviaci bezprostredne vykonáva lov rýb najmä na brehu rybárskeho revíru, móle, mieste zabrodenia; miestom lovu je aj rybársky čln, ak sa lov vykonáva z rybárskeho člna.

Napriek tomu, že tak zákon o rybárstve ako ani iný všeobecne záväzný právny predpis neobsahuje definíciu pojmu vyhradzovať, podľa slovníka slovenského jazyka slovo vyhradiť znamená vopred určiť, rezervovať. Na základe uvedeného potom zákaz vyhradzovať (vyhradiť) si lovné miesto je potrebné vykladať ako zákaz vopred si určiť, zarezervovať miesto, z ktorého bude vykonávaný lov rýb.

Pozemky, ktoré sú súčasťou rybárskeho revíru podľa § 3 ods. 6 zákona je potrebné vyložiť v zmysle zákona o rybárstve ako pozemky vytýčené hranicou rybárskeho revíru, čo je obrysová čiara ohraničujúca vodnú plochu a plochu nezastavaných pozemkov, ktoré priamo susedia s vodnou plochou, a to do vzdialenosti nevyhnutnej na výkon rybárskeho práva, teda

na výkon oprávnenia chrániť, chovať a loviť ryby vo vodách určených ako rybárske revíry a ulovené ryby si privlastňovať, ako aj oprávnenie užívať na to v nevyhnutnej miere pobrežné pozemky (§ 4 ods. 1 zákona).

Zákon pozemky (plocha nezastavaných pozemkov alebo ich častí) patriace do rybárskeho revíru, ako aj pobrežné pozemky definuje ako pozemky na hranici brehu a vodnej plochy, ktoré sú nevyhnutné na výkon rybárskeho práva. Práve z dôvodu takéhoto vymedzenia môže dochádzať k rozporným výkladom a záverom, aká časť pozemku na hranici brehu a vodnej plochy je nevyhnutná na výkon rybárskeho práva. Vzhľadom na to, že výkonom rybárskeho práva dochádza k obmedzeniu práv vlastníkov, prípadne nájomcov pobrežných pozemkov, je potrebné považovať za správny reštriktívny výklad, zohľadňujúci minimálne nevyhnutný rozsah, aby práva vlastníkov, prípadne nájomcov pobrežných pozemkov boli uvedenými zákonnými obmedzeniami dotknuté čo najmenej.

Vzhľadom na vyššie uvedené a význam ustanovenia § 15 ods. 1 písm. h) zákona sa tomuto ustanoveniu rozumieť tak, že zakázané je vopred si určiť, zarezervovať miesto, z ktorého bude vykonávaný lov rýb a na tento účel zriaďovať na pozemkoch nevyhnutne potrebných k výkonu rybárskeho práva (loviť a privlastňovať si ryby), teda pozemkoch bezprostredne susediacich s vodnou plochou, akékoľvek prístrešky, dočasné stavby alebo mobilné zariadenia. Naopak, nemožno tento zákaz vykladať tak, že zriaďovanie uvedených objektov je zakázané v blízkosti vodných plôch celkom, ale je zakázané zriaďovať uvedené zariadenia takým spôsobom a na takom mieste, že by tým došlo k vyhradzovaniu (vopred určeniu, zarezervovaniu) miesta, z ktorého bude vykonaný lov. Pokiaľ budú uvedené zariadenia v dostatočnej vzdialenosti od miesta lovu (napr. 10 - 20 m od vodnej plochy), ako tomu je napr. pri odparkovaných motorových vozidlách, nemožno dospieť k záveru, že by dochádzalo k vyhradzovaniu lovného miesta, pretože nič nebráni ďalším rybárom obsadiť si miesto lovu pri dodržaní ustanovenia § 14 ods. 15 vyhlášky č. 381/2018 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o rybárstve, teda že loviaci pri love rýb medzi sebou udržiavajú vzdialenosť najmenej 5 metrov (pri love prívlačou alebo muškárením 20 metrov), ak sa nedohodnú na menšej vzdialenosti. Uvedené by bolo vylúčené v prípade, pokiaľ by došlo k zariadeniu prístreškov, dočasných stavieb alebo mobilných zariadení takým spôsobom a na takom mieste, že by bolo ďalším rybárom znemožnené obsadiť lovné miesto a vykonávať lov. Gestor zákona a samozrejme zákonodarca majú takouto formuláciou dotknutého ustanovenia úmysel zabrániť zriaďovaniu rôznych prístreškov, dočasných stavieb a mobilných zariadení pri hranici vodnej plochy pre potreby len konkrétnych rybárov, ktorých zariadenia by svojim umiestnením znemožňovali ostatným rybárom využiť tam nachádzajúce sa lovné miesta.